

Legge: Ross

$T = 5 \cdot 10^4$

08-1183 B lin. 3 con

1183/B

SCUOLA SUPERIORE DI LINGUE MODERNE PER INTERPRETI E TRADUTTORI

ESAME DI INTERPRETAZIONE CONSECUTIVA OLANDESE-ITALIANO

ANNO ACCADEMICO 2000-2001

Sessione autunnale

18 / 4 ottobre 2001

Toespraak minister Korthals ter gelegenheid van de start
van de publiekscampagne *Wet bescherming*
persoonsgegevens, 29 juni 2001

Dames en heren,

Ik wil graag beginnen met een vraag.

Wat is de overeenkomst tussen het waterleidingbedrijf, het ziekenhuis en Albert Heijn? Het antwoord is: alledrie kennen ze u. "Fout!", hoor ik iemand al zeggen, "ik haal mijn boodschappen in een andere supermarkt." Vooruit, u gaat naar een andere winkel. Maar de kans is groot dat ze ook daar met een klantenkaart werken en dus uw aankopen registreren.

En ik moet nóg een fout toegeven. Ik zei: ze kennen u alledrie. Alsof het bij deze drie organisaties zou blijven. Dat getal drie, dat is een grove onderschatting. Hoogst waarschijnlijk bent u in werkelijkheid bekend bij enkele honderden organisaties, bedrijven en instellingen.

Weliswaar herinneren ze zich daar uw gezicht niet, noch de kleur van uw haren of uw lengte. Maar in hun bestanden bent u aanwezig, als een virtuele gedaante in de vorm van *bits* and *bytes*.

erster!
Is dat nu zo erg dat hier een waarschuwing op zijn plaats is? Moeten we ons ongerust maken over het feit dat we overal bekend zijn? "Nou nee" zei laatst iemand tegen me. "Het tegendeel is het geval. Als ik niet bekend zou zijn, dat zou pas érg zijn. Onbekend maakt immers

onbemind. En dat is wel het laatste wat ik wil: onbemind blijven." Iemand die wat praktischer ingesteld is, zou daaraan kunnen toevoegen: "die digitale bekendheid levert ook wat op." Dat is waar. En dan beperk ik me niet tot financiële douceurtjes zoals korting bij de grootgrutter of goedkoop vliegen met behulp van airmiles. De winst van de moderne ICT-samenleving zit vooral in *efficiency*, *betrouwbaarheid* en *snelheid*. De nieuwe techniek maakt het mogelijk om meer informatie vlugger, met minder kans op fouten, op te slaan en uit te wisselen. Van die voordelen maken we graag en veelvuldig gebruik.

Maar...de geautomatiseerde verwerking van gegevens heeft ook haar schaduwzijden.

Er kunnen vergissingen gemaakt worden. En gegevens worden niet alleen geregistreerd, ze worden ook verzameld, bewaard, verspreid of bewerkt. De koppeling aan andere bestanden¹ kan iemands leven grotendeels in kaart brengen, kan iemands prive-leven voor anderen inzichtelijk maken. Het is dus mogelijk dat onze privacy onder druk komt te staan, onze persoonlijke levenssfeer die we niet zo maar met anderen willen delen.

¹ Een plus voor iedere oplossing met "incrocio dei dati" of zoiets!! CM

Moeten we daarom weigeren onze persoonsgegevens aan anderen mee te delen? Moeten we ernstig vrezen voor misbruik van de informatie die we – misschien zelfs onbewust- aan derden verstrekken? Zo erg is het ook weer niet. Maar het kan geen kwaad om alert te zijn op oneigenlijk gebruik.

De nieuwe wet Bescherming persoonsgegevens kan daarbij helpen. Die zorgt ervoor dat de burger straks – meer dan voorheen- geïnformeerd wordt over zaken die met zijn persoonsgegevens te maken hebben. De overheid en het bedrijfsleven zijn in veel gevallen verplicht die informatie te verstrekken. Bovendien geeft de wet de burger een aantal rechten: het recht op inzage, op correctie, op motivatie en op verzet. Zo kan hij controleren of er -conform de regels- zorgvuldig met zijn gegevens wordt omgesprongen. En daarmee zijn we bij het doel van deze campagne, die ik vandaag de eer heb voor u te openen: de burger informeren over de mogelijkheden van de Wet bescherming persoonsgegevens die op veel punten een verbetering betekent in vergelijking met de huidige wet Persoonsregistraties.

Tegelijkertijd willen we duidelijk maken dat de burger de verantwoordelijkheid voor de bescherming van zijn privacy niet alleen bij de overheid kan neerleggen. Hij

zal er ook zelf werk van moeten maken. Want het is mooi dat de Wet bescherming persoonsgegevens er nu is, maar de burger zou zich ervan bewust moeten zijn dat wetgeving op zichzelf geen garantie is voor het respecteren van de persoonlijke levenssfeer. Daarvoor is meer nodig. Op zijn minst het besef dat het hier gaat om een grondrecht dat enkel ten volle beschermd kan worden als burgers daar bewust en actief mee omgaan. De Wet bescherming persoonsgegevens geeft daarvoor de instrumenten. Alleen als we die daadwerkelijk gebruiken, kunnen we - ook in de toekomst - blijven rekenen op bescherming van privacy, op bescherming tegen inbreuken op onze persoonlijke levenssfeer.